

АТОМНИК України

№48 (418) 27 листопада 2008 року
Заснована 1 грудня 2000 року

<http://www.atomprofspilka.info>
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

СПІЛЧАНІ — АТОМНИХ СПРАВ МАЙСТРИ

РЕМОНТНО-МЕХАНІЧНИЙ ЗАВОД: СТАВЛЕННЯ ДО ПРАЦІ

Атомні електростанції для своєї роботи постійно потребують не лише якісного ядерного палива, а й виготовлення нестандартних та системної заміни спрацьованих вузлів і деталей. Це насамперед мають забезпечувати ремонтні підприємства. До таких, зокрема, належить ремонтно-механічний завод ВП «Атоменергомаш» ДП НАЕК «Енергоатом» Міністерства палива та енергетики України, який у березні 2004 року був створений на базі інструментального виробництва ВП «Южно-Українська АЕС». До його структури входить дільниця метало-конструкцій та цех механічної обробки, де успішно здійснюють зокрема: виготовлення труб холодного гнуптя, метало-конструкцій та нестандартного обладнання з вуглецевих і нержавіючих сталей, запасних частин до насосного обладнання, а також серійний випуск одно- і двоплоскостних спіралей ПВД. З дивовижною постійністю завод щорічно виконує всі замовлення та взяті виробничі зобов'язання. І все це завдяки друж-

ньому і згуртованому трудовому колективу, який налічує всього півтори сотні трудівників, але де кожен майстровитий фахівець, як мовлять, на своєму місці й з особливою відповідальністю ставиться до дорученої справи. А ще тут працівники мають бажання постійно вчитися та передавати набутий досвід новачкам.

Начальник цеху механічної обробки Аркадій Франко (на фото — праворуч) свій підрозділ на ремонтно-механічному заводі очолює вже шостий рік. Хоча на Южно-Українській АЕС трудиться ще з 1982 року. Він брав активну участь у зведенні всіх трьох енергоблоків станції. За цей час Аркадій Васильович зарекомендував себе не лише гарним спеціалістом, а ще й неабияким організатором та знавцем людської психології. Активно проявляв він себе і в громадській діяльності по лінії профспілки. Тож усі ці якості ще повніше дозволили йому розкритися вже на новому робочому місці, куди він перейшов без довгих сумнівів і роздумів. Найперше, що

вирізняє його серед інших керівників такого рангу, — це постійна турбота про соціальному плані про своїх підлеглих. Тож і відмови у них для нього немає при будь-якому його проханні.

Токар п'ятого розряду Василь Мельник (на фото — ліворуч) працює в тому ж таки цеху механічної обробки. І в нього з начальником цеху повне порозуміння не тільки по виробничій лінії, а й у плані громадської активності та відчуття трудового ліктя колеги по цеху. До речі, його дружина Світлана Сергіївна працює кранівницею на атомній станції. А ще «атомне» подружжя успішно виховує двоє синів — Олександра і Юрія. Але якщо менший на сьогодні студент, то старший син уже трудиться на Южно-Українській АЕС. А це свідчить про народження сімейної трудової династії атомних енергетиків. Батькам від того тільки радість і надія, що їх родовід продовжиться.

Фотоінформацію підготував
Олексій МИКИТЕНКО

400 млрд. кВт/час електроенергії произвела Южно-Украинская АЭС!

23 ноября 2008 года Южно-Украинская АЭС произвела 400 млрд. кВт/час электроэнергии с начала эксплуатации. Первые киловатты, выработанные блоком №1 ЮУАЭС, поступили в энергосистему страны в декабре 1982 года. В январе 1985-го введен в действие второй, а в сентябре 1989 года — третий южно-украинские «миллионники». Суммарная мощность атомной станции составляет 3000 МВт.

ОП ЮУАЭС — это свыше семи тысяч работников, которые обслуживают десятки разнопрофильных подраз-

делений. В тесной связке с тремя блоками ЮУАЭС несут вахту два гидроагрегата Александровской ГЭС и первая очередь — два агрегата — Ташлыкской ГЭС. Сооружение высоконапорной гидроаккумулирующей электростанции продолжается.

Ежегодный вклад комплекса в энергопроизводство Украины равняется 18—20 млрд. киловатт-часов. Это около 10% от общегосударственной выработки и 20% от всей электроэнергетики, произведенной украинской атомной генерацией.

ВЛАДА І ПРОФСПІЛКИ: У ПОШУКУ ШЛЯХІВ ВИХОДУ ІЗ КРИЗИ

Головна умова співпраці партнерів — недопущення зниження рівня життя працівників

Наприкінці жовтня профспілки України наполягли на проведенні позачергового пленарного засідання Національної тристоронньої соціально-економічної ради при Президентові України з обговоренням питання про вплив світової фінансової кризи на соціально-економічну ситуацію в Україні та спільні дії уряду, виконавчої влади і соціальних партнерів щодо її стабілізації.

Урядова сторона прийняла таку пропозицію. Тим часом сторона роботодавців була нерішучою, нібито її не влаштувала дата. Засідання відбулося, як повідомлялося, 12 листопада, за участю Прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко у приміщенні Федерації профспілок України, без представників об'єднань роботодавців. У порядку денному було заплановано виступ співголови Національної ради від всеукраїнських організацій роботодавців Юрія Бойка, але, на жаль, ніхто з представників цієї сторони так і не з'явився на засідання.

Прикро, але ситуація обговорювалася у двосторонньому порядку. Вочевидь порушення правил соціального діалогу: якщо одна із сторін ініціювала розгляд якогось питання, то інші сторони не можуть ухилитися від обго-

ворення. Урядову сторону представляла співголова Національної ради міністр праці та соціальної політики Людмила Денісова і 21 представник, профспілковою — заступник голови Національної тристоронньої соціально-економічної ради, заступник голови ФПУ Григорій Осовий і 15 представників.

Профспілкова сторона, сказав у співдоповіді Григорій Осовий, об'єктивно оцінюючи становище, зазначає, що різке загострення соціально-економічної ситуації в країні під впливом світової кризи і внутрішніх чинників, згортання соціального діалогу і як наслідок розрізаність дій уряду, роботодавців і профспілок у цій ситуації, спричиняє недовіру громадян як до владних, так і суспільних інститутів і може перерости в масштабний конфлікт.

Профспілкова сторона має спільність поглядів щодо аналізу причин кризи, оцінки перших антикризових рішень влади, готова до консолідації дій у захисті прав спільчан. Позиція чітка: відновлення соціального діалогу через механізм активної співпраці і взаємодії, вироблення взаємоприйнятних рішень для трудящих, держави і підприємств або жорстка опозиція до бізнесу і влади. Прикро, що перші рішення уряду, РНБО, Верховної

Ради, закритість інформації про умови кредитних заповичень у Міжнародному валютно-му фонді вже створили підґрунтя для недовіри і навіть до конфронтації. Без достатньої оцінки можливостей попередження наступу кризи та її масштабів суспільству нав'язується неминучість соціальних втрат, затягування пасків, масових звільнень, тобто спостерігається перекидання всіх негараздів, тягара від кризи на плечі трудящих.

Тим часом вини людей немає, вона — в багаторічному неефективному державному управлінні, жадібності бізнесу до надприбутків і відсутності контролю за ризикованою діяльністю фінансових установ країни.

Профспілки на перше і головне місце співпраці з урядом і роботодавцями ставлять недопущення зниження рівня життя працівників і соціально вразливих верств населення в умовах кризи.

Для збереження соціальної стабільності необхідне вироблення спільної позиції і спільних дій для реалізації соціально-економічної політики в умовах кризи, які ґрунтуються на жорсткому дотриманні норм і соціальних гарантій, встановлених законом України про держбюджет на 2008 рік і Генеральною уго-

дою, розроблені програми соціально-економічного розвитку та держбюджету на 2009 рік, утримувати від ініціатив перегляду домовленостей з профспілками за угодами і колективними договорами.

Зважаючи на фінансову кризу і обмежені ресурси для підвищення зарплат і пенсій, слабо прогнозовані курсові коливання національної валюти, найефективнішим засобом у цій ситуації могло б стати введення мораторію на підвищення цін і тарифів, як оптових, так і роздрібних із застосуванням як договірних, регуляторних, так і адміністративних важелів держави. Чому не взяти приклад з країн ЄС, у яких ціни на продовольчі товари вже знизилися на 15—20 відсотків?

Григорій Осовий означив важливість збереження трудового потенціалу через обмеження в їзду трудових іммігрантів, пріоритетне виконання державних замовлень вітчизняними підприємствами, будівельниками, визначення пріоритетних напрямів використання Стабілізаційного фонду за участю соціальних партнерів, необхідність забезпечення поточної фінансово-економічної стабільності підприємств і поступової структурної перебудови економіки, висловився проти «одержавлення» фондів загальнодержавного соціального страхування на період кризи і монопольного розпорядження урядом коштами застрахованих осіб.

(Закінчення на 2-й стор.)

У сфері впливу Атомпрофспілки перебувають підприємства Мінпаливенерго, МНС, Мінохорони природи, Мінпромполітики, Мінохорони здоров'я України тощо

У РАДІ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ

Василь ХАРА — новий Голова Федерації профспілок України

20 листопада 2008 року відбулося чергове п'яте засідання Ради Федерації профспілок України, на якому, згідно з рішенням Президії ФПУ, розглянуто організаційне питання.

Абсолютною більшістю голосів членів Ради ФПУ Головою Федерації профспілок України обраний голова Донецької обласної ради профспілок, народний депутат України Василь Хара.

Члени Ради ФПУ заслухали та обговорили інформацію «Про дії Федерації профспілок України щодо подолання негативних соціально-економічних наслідків у зв'язку з фінансовою кризою», з якою виступив заступник Голови ФПУ Григорій Осовий.

Враховуючи пропозиції членських організацій, суспільно-політичну та соціально-економічну ситуацію в Україні, обставини довкола Федерації профспілок України, Рада підтримала пропозицію Президії ФПУ про недоцільність проведення VI з'їзду Федерації профспілок України у грудні 2008 року.

Головна умова співпраці партнерів — недопущення зниження рівня життя працівників

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

Україна, сказав співдоповідач, так і не наблизилася до втілення базових основ побудови правової, соціальної держави, що відповідало б соціально орієнтованій ринковій економіці. До того ж світова криза вже яскраво засвідчує неефективність вільної ринкової економіки і значимість державного регулювання її контролю. Конституційні права і життєві потреби все ще поступаються економічній доцільності та сьогоденним інтересам бізнесу.

Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко у своєму виступі зосередилася на ролі Національного банку України і всієї банківської системи, яку необхідно через державну допомогу стабілізувати в першочерговому порядку. Дії уряду в кризовій ситуації спрямовані саме на регулювання фінансових та економічних процесів, у тому числі й на засадах домовленостей. Це вже зроблено в грі-

чо-металургійному комплексі та в деяких інших галузях.

Керівник уряду наголосила, що єдиною умовою залишається те, що роботодавці не скорочуватимуть кількість робочих місць, а також не знижуватимуть рівень заробітної плати.

Прем'єр-міністр повністю погодилася з вимогами профспілок стосовно збереження соціальних стандартів, що зафіксовані в Генеральній угоді на 2008—2009 роки, підтримала заходи проекту рішення позачергового пленарного засідання ради і висловила впевненість, що уряд їх виконуватиме, звернувши увагу на те, що вони найбільш об'ємні (37 пунктів). Юлія Тимошенко зазначила, що урядова сторона готова у будь-який термін продовжити розмову у повному форматі Національної тристоронньої соціально-економічної ради. Бізнес (вони ж працедавці) не може бути осторонь процесів боротьби із кризою і має

внести свою частку, поступившись прибутками.

У прийнятому рішенні позачергового засідання Національної тристоронньої соціально-економічної ради (без участі сторони роботодавців) ухвалено створити при Національній раді Тристоронню антикризову комісію, висловлено рекомендації органам державної та управлінської та сторонам соціального діалогу усіх рівнів, спрямовані, головним чином, на регулювання питань своєчасної виплати заробітної плати, зайнятості, забезпечення прозорості використання прибутку підприємств та скерування коштів на збереження трудового потенціалу, розроблення чітких програм дій з усіх напрямків.

Прем'єр-міністр висловила готовність проводити щотижневі консультації з представниками профспілок для подолання наслідків кризи, відповіла на конкретні запитання учасників засідання.

Петро ВАСИЛЕНКО

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЯДЕРНО-ЕНЕРГЕТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ

ЗАГРОЗИ ВІТЧИЗНЯНОМУ ЯДЕРНОМУ РЕНЕСАНСУ

НЕОБХІДНО ЗАКОНОДАВЧО ПОЄДНАТИ ОСОБИСТІ ІНТЕРЕСИ ГРОМАДЯН І СУСПІЛЬСТВА

— Близько чотирьох років тому ми спочатку обережно, а потім дедалі впевненіше почали проголошувати про ядерний ренесанс в Україні. Тоді ми, певно, й самі не дуже вірили в його безповоротність. Бо в усі післячорнобильські роки нам довелося тільки виправдовуватися та з гіркістю усвідомлювати, що жодні найраціональніші докази на користь атомної енергетики не в змозі здолати фобію нашого населення та популізм окремих політиків, активи якого вони заробляли на негативних щодо неї характеристиках. Сьогодні ж ситуація радикально змінилася. З різних причин, про які не говорить лише лінійний, атомна енергетика знову стала затребуваною. І тепер уже ми, атомники, самі гальмуємо розвиток нашої галузі. Понад три роки тому уряд прийняв доленосне рішення про відновлення спорудження третього та четвертого енергоблоків Хмельницької АЕС. А згодом була схвалена «Енергетична стратегія України до 2030 року». Було поставлено грандіозне завдання — трохи більше ніж за два десятиліття ввести в експлуатацію 20,5 ГВт нових ядерних потужностей. Проте підбиваючи сьогодні підсумки цих трьох років, мимоволі запитую себе: «А чи здійсненне в осяжній перспективі бодай якесь ядерне будівництво в нашій країні?»

Про перспективи атомного будівництва та можливості української ядерної енергетики сказано вже вдоволь і не лише на цьому «круглому столі». Я ж у свою чергу, запропонувавши присутнім до дискусії, основний акцент свого виступу хочу зробити на сьогоднішньому баченні проблем, які, впевнений, неодмінно виникнуть на шляху будівництва нових ядерних об'єктів. Адаже з багатьма із них ми вже почали стикатися. Почну з того, як вибрати необхідний майданчик для зведення чергового ядерного об'єкта й добитися на те згоди громадськості. Перша частина цього питання цього року, слава Богу, вже врегульована. Держатомрегулювання України затвердив вимоги до вибору майданчика для розміщення АЕС. Правда, практики застосування зазначеного документа в нас поки що немає. Але це не біда, бо врешті-решт колись щось робиться вперше.

Набагато складніша ситуація в спілкуванні з громадськістю. Наше законодавство передбачає, що населення територій, які прилягають до об'єктів ядерно-енергетичного комплексу і мають загальнодержавне значення, бере безпосередню участь у вирішенні питань перспективного будівництва й розвитку ядерної енергетики шляхом проведення колективного референдуму та громадських слухань. Без проведення вказаних заходів, на жаль, неможливе прийняття схвальних рішень стосовно спорудження ядерних об'єктів. Що можна запропонувати нашим громадянам на взаємні реальні ризиків та ще й з урахуванням їхньої вражаючої глухоти до загальної суспільної вигоди, зате занадто сприйнятних до особистої користі?

Безумовно, найкращий шлях формування позитивного ставлення наших громадян у місцях розміщення ядерних об'єктів — це їхнє безпосереднє матеріальне стимулювання, а також вирішення питань соціального захисту. Консультації, проведені нами в районі Хмельницької АЕС із місцевими органами виконавчої влади та місцевим депутатським корпусом, дуже чітко продемонстрували: загальні міркування про зміцнення енергетичної безпеки всієї держави та загальнодержавної вигоди не знаходять і не знайдуть належного живого відгуків у серцях людей. У цьому разі людям потрібні конкретні відповіді. Передусім їх цікавлять запитання: «Що безпосередньо вони особисто, їхні родини та край отримають позитивного, якщо нададуть свою територію для розміщення ядерних об'єктів?». Вирішення низки цих питань сьогодні можливе лише на законодавчому рівні. А проте ми постійно, на жаль, зіштовхуємося з досить недосконалим механізмом чинного законодавства.

Маю на увазі не лише давно назрілу зміну чинного законодавства у сфері ядерної енергетики. Це, до речі, треба робити постійно, і така робота сьогодні проводиться. Але найперше необхідно ухвалити два спеціальні закони. Перший, який встановлює реальні механізми соціально-економічної компенсації ризиків населенню територій, на яких розміщуються ядерні об'єкти, підприємства видобутку уранової руди та об'єкти, що призначені для поводження з радіоактивними відходами. Другий, який ліквідує колізії протиріччя в законодавчому визначенні між проведенням регіональних референдумів та пошуком джерел їх фінансування. Це стосується також врегулювання питань розміщення ядерних об'єктів у зоні відчуження, прийняття рішень про терміни експлуатації

Промова президента ДП НАЕК «Енергоатом» Юрія НЕДАШКОВСЬКОГО під час проведення «круглого столу» (26 вересня) у форматі VI Міжнародного форуму «Паливно-енергетичний комплекс України: сьогодення і майбутнє» (див. «АУ» №40, 42, 43, 44, 45, 2008 рік. — Прим. ред.) зацентрувала увагу присутніх на численних проблемах, що мають вирішуватися з метою подальшого системного атомного розвитку у площині Енергетичної стратегії України до 2030 року. Що ж потрібно вдіяти, аби уникнути загроз вітчизняному ядерному ренесансу? Слово головному атомнику країни.

існуючих ядерних агрегатів та низки інших питань. У кінцевому підсумку після завершення проведення процедури громадського слухання, консультативного референдуму, розробок, експертизи та затвердження ТЕО ядерного проекту необхідне також прийняття парламентом спеціального закону, що дозволить здійснити його реалізацію, тобто будівництво самого ядерного об'єкта. Що ще тут можна сказати?! На превеликий жаль, такої практики й досвіду в нас сьогодні немає. Тож і цей шлях нам доведеться проходити вперше.

ФІНАНСОВЕ ПИТАННЯ

Однак далі теж не легше. Гадаю, не потребує доказів той факт, що, навіть заручившись підтримкою громадськості, місцевої влади, уряду та парламенту, жодне будівництво не розпочнеться, якщо не розпочнеться його фінансування. Де ж узяти на все це необхідні кошти? До того ж, не під високі кредитні відсотки. Та ще й на значний період. Такий досвід у нас якраз є. Позитивний досвід. Він стосується добування двох ядерних блоків на Хмельницькій АЕС, спорудження Ташлицької ГАЕС (гідроакумуляуючої електростанції), реалізації програми «Модернізація» на багатьох інших об'єктах. Але обсяги їх фінансування не йдуть у жодне порівняння з обсягами фінансів для нового ядерного будівництва. Окрім цього, необхідно врахувати, що сьогодні ДП НАЕК «Енергоатом» є державним монітарним підприємством і таким залишиться, з різних причин, ще на досить тривалий період. Тому прями інвестиції в нашу компанію просто неможливі. За таких умов реальним джерелом фінансування будівництва нових ядерних енергоблоків можуть бути лише власні кошти або кредити.

Газета «Атомник України» — інформаційна підтримка VI Міжнародного форуму з ПЕКу-2008

До того ж за сьогоднішньої відсутності довгострокових фінансових ресурсів у банківській системі України всерйоз можна розраховувати лише на зовнішні позички. Я не даремно кажу про них у множині. Ми усвідомлюємо, що знадобиться і співфінансування. Але тут же додатково виникають ще дві проблеми: окупності проекту в сьогоднішніх умовах суворого державного регулювання вітчизняного енергоринку, а також у процесі його реформування та гарантії обов'язкового повернення взятих кредитів. Те й інше в нас поки що не викликає особливої тривоги, але вимагає суттєвого аналізу та опрацювання. За нашою попередньою оцінкою, додаткове навантаження на тариф під час ведення будівництва становитиме від 1 до 3,5 коп. за 1 кВт/год. і до 4,6 коп. за 1 кВт/год. після введення двох нових енергоблоків в експлуатацію до повного погашення залучених кредитів. При цьому істотно зменшення навантаження на тарифи можна було б досягти за рахунок надання пільг із податку на прибуток, на засоби компанії, які використовуються під час спорудження енергоблоків та при погашенні кредитів. Така практика 2005 року була узаконена, наприклад, у США. Отже, атомну енергетику тим самим прирівняли в правах з екологічно чистими та відновлюваними енергоджерелами. Я вже відзначив, що, приймаючи рішення про залучення довгострокових кредитів та їхнє обслуговування за рахунок тарифної складової, треба чітко уявляти, як це все буде поєднуватися із запланованим реформуванням енергоринку.

Нагадаю, що концепція реформування оптового ринку електроенергії передбачає перехід до ринку двосторонніх угод та балансууючого ринку. АЕС мусять стати повноцінними його учасниками. Але для цього необхідно врегулювати питання ціноутворення на атомну електроенергію та забезпечити участь у добовому регулюванні енергоспоживання. Інакше атомні енергоблоки можуть зіткнутися з відповідними проблемами й ризиками втрати прибутку. З другого боку, ми очікуємо, що якщо добре підготуємося, то опинимося у вигаді після переходу на балансууючий ринок і двосторонні контракти зі споживачами. А це тільки зміцнить наші позиції як з точки зору окупності фінансових інвестицій, так і прийнятності закладних механізмів. Таким чином нам пропонується до застосування діючий механізм державних гарантій, що хоча й не просто, але підтримується нинішнім урядом та особисто Прем'єр-міністром. У світлі подальшого реформування вітчизняного енергоринку цілком реальним видається кредитування довгострокових прямих угод на постачання електроенергії. Але це ще підлягає додатковому аналізу.

Залишаються при цьому ризики державного втручання, проблеми інвестиційного клімату в країні та ненадійність державної підтримки. Все це необхідно враховувати. Весь комплекс пелічних проблем повністю стосується спорудження перших двох нових атомних енергоблоків. «Енергоатом» їх збудує, можна не сумніватися. Але не менш важливе завдання, яке мусить бути вирішене на державному рівні, полягає в тому, як зробити реальними приватні інвестиції в атомну енергетику та ядерне будівництво, які є досить привабливими для бізнесу. І ось тут, мені здається, вже не обійтися без спеціального закону подібного американському акту 2005 року про енергетичну політику, який теж уже згадувався. Проте знову, ніби біс із табакерки, вискакують запитання: «На що отримати з таким трудом кошти потратити та як вибрати найперспективніший проект, щоб не промахнутися на майбутні 100—150 років?» Адаже життєвий цикл ядерних енергетичних агрегатів надзвичайно довгий. Тому вибір типу ядерних агрегатів мусить здійснюватися на основі комплексного аналізу економічних, ресурсних, технічних, правових та соціальних факторів з обов'язковим врахуванням вимог енергетичної, ядерної та радіаційної безпеки. Ми бачимо вихід із ситуації.

ВЛАСНІ НАДІЙНІ ТЕХНІЧНІ НОВАЦІЇ — НА ЧАСІ

У рамках міжнародних проектів, про що вже казав Юрій Васильович Продан (див. «АУ» №45, 2008 рік. — Прим. ред.), з ініціативи провідних ядерних держав, в окремих випадках під егідою МАГАТЕ, світова спільнота прагне напрацювати спільні підходи до створення більш безпечних, надійних і стійких з точки зору їх вразливості та менш затратних ядерних енергетичних систем. Уже сьогодні розробляються нові ядерні реактори та паливні ланцюги наступного покоління. Проводиться також робота зі створення механізмів гарантованого постачання ядерного палива, а також ефективного поводження з ядерними відходами. Україна, на щастя, не залишилася осторонь цих доленосних процесів. Ще в 2003 році ми приєдналися до проекту «Інноваційні ядерні енергетичні системи ІМПРО», а в 2007 році до «ДЖЕНЕП». У 2008-му прийнято рішення про доцільність нашої участі ще й у ЦОУ. Тому чекаємо на відповідне рішення російських і казахських колег. Ми впевнені, що застосування таких підходів у подальшому дозволить своєчасно вносити корективи в стратегію розвитку вітчизняної галузі з урахуванням технічних й економічних реалій та політичних і соціальних аспектів. У такий спосіб вдасться знизити ризики прийняття неадекватних рішень на довгострокову перспективу.

Але навіть ці підходи не дають відповіді на запитання: «Як при цьому поєднати політичні й техніко-економічні рішення та як усе це бездоганно реалізувати в юридичному плані, щоб не прогадати в майбутньому?» Сьогодні універсальної відповіді на це запитання немає. Зате є ключові позиції, які ми відстоюватимемо на всіх рівнях. До них насамперед відноситься те, що атомна енергетика — це основа енергетики України на весь доступний для огляду період. Діючі та нові АЕС повинні опиратися на власне наукове забезпечення та інженеринг. Україні треба мати власне атомне машинобудування та розвинену атомну промисловість, принаймні з критичних та визначальних позицій.

Підготував до друку
Олексій МИКІТЕНКО

(Закінчення у наступному номері)

ПРИРОДА ЗАКОНУ — ЦЕ ЛЮДЯНИСТЬ

В одному із вересневих номерів «Атомник України» інформував читачів про прийняття Закону «Про підвищення престижності шахтарської праці» та додаткові соціальні гарантії для вугледобувників, а також і гірників-ураників.

Читачі газети з уранових копалин держави, члени Атомпрофспілки звернулися з проханням до редакції опублікувати повний текст цього закону. Що ми й робимо.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про підвищення престижності шахтарської праці

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2008, №42-43, ст.293)

Цей Закон спрямований на підвищення престижності шахтарської праці, надання додаткових гарантій у виплаті та підвищенні заробітної плати і розв'язанні соціально-побутових проблем шахтарів.

Стаття 1. Сфера застосування Закону

Для цього Закону поширюється на працівників, що видобувають вугілля, залізну руду, руди кольорових і рідкісних металів, марганцеві та уранові руди, працівників шахтобудівних підприємств, які зайняті на підземних роботах повний робочий день (далі — шахтарі), та членів їх сімей.

Стаття 2. Створення умов для високопродуктивної та безпечної праці

1. Держава сприяє розвитку вугільної і гірничодобувної промисловості та створює умови для високопродуктивної і безпечної праці на основі механізації та впровадження новітніх технологій у виробничі процеси.

2. Центральні органи виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної політики у вугільній і гірничодобувної промисловості затверджують для кожного вугледобувного та гірничодобувного підприємства програму модернізації, технічного переоснащення виробництва та безпеки праці.

Стаття 3. Умови оплати праці

Тарифна сітка (схема посадових окладів) шахтарів формується на основі тарифної ставки робітника першого розряду, яка перевищує законодавчо встановлений рівень мінімальної заробітної плати на величину не менш як на 30 відсотків, з урахуванням поступового переведення всіх шахтарів на погодинну оплату праці та досягнення середньоєвропейського рівня зарплати шахтарів.

Стаття 4. Особливості оподаткування доходів шахтарів

Ставка податку з доходів шахтарів становить 10 відсотків від заробітної плати та інших доходів, що отримують за місцем основної роботи працівники, зайняті повний робочий день на підземних роботах.

Стаття 5. Особливості здобуття освіти шахтарями та їх дітьми

Шахтарі, що мають стаж підземної роботи не менш як три роки, діти, батьки яких мають стаж підземної роботи не менш як 15 років, діти шахтарів, які загинули внаслідок нещасного випадку на виробництві, шахтарів-інвалідів I та II групи зараховуються поза конкурсом за особистим вибором спеціальності до державних і комунальних вищих та професійно-технічних навчальних закладів України для навчання за гарантованою виплатою за рахунок коштів державного бюджету стипендії в розмірі прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб.

Зазначені особи після закінчення навчання працевлаштовуються відповідно до договору, укладеного між відповідним органом виконавчої влади, керівником навчального закладу та випускником. Форму договору та порядок його укладання затверджує Кабінет Міністрів України.

Стаття 6. Безпечення житлом шахтарів та членів їх сімей

1. Шахтарі, які відповідно до законодавства потребують поліп-

шення житлових умов, мають право на одержання за рахунок підприємства позички у розмірі, визначеному колективним договором, для житлового будівництва або придбання квартир чи індивідуальних житлових будинків.

Шахтарі — молоді спеціалісти, які відповідно до законодавства потребують поліпшення житлових умов, мають право на позачергове одержання зазначеної позички згідно з колективним договором.

Шахтарі, які відповідно до законодавства потребують поліпшення житлових умов, також мають право на одержання у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, земельної ділянки для будівництва індивідуальних житлових будинків.

2. Членам сімей шахтарів, смерть яких настала внаслідок нещасного випадку на виробництві та які відповідно до законодавства потребують поліпшення житлових умов, надається житло

Підземні горизонти Смілінської уранової шахти

за рахунок коштів державного бюджету в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

3. Для цілей цього Закону під членами сім'ї шахтаря слід розуміти дружини (чоловіка) та дітей віком до 18 років, а тих, що навчаються за денною формою навчання, — віком до 23 років, непрацездатних батьків шахтаря, яких відповідно до закону зобов'язаний утримувати такий працівник, повнолітніх непрацездатних дітей шахтаря, зокрема дітей, які мають інвалідність.

Стаття 7. Надання державної соціальної підтримки сім'ям шахтарів, що постраждали на виробництві

1. Членам сімей шахтарів, смерть яких настала внаслідок нещасного випадку на виробництві, до пенсії у зв'язку із втратою годувальника на кожного непрацездатного члена сім'ї встановлюється доплата в розмірі прожиткового мінімуму, встановленого законом для осіб, які втратили працездатність, за рахунок коштів державного бюджету у порядку (862-2008-п), визначеному Кабінетом Міністрів України.

2. Центральні органи виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної політики у вугільній і гірничодобувної промисловості разом з місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, профспілковими організаціями розробляють в межах визначених законодавством повноважень соціальні програми підтримки сім'ї кожного шахтаря, що постраждав на виробництві.

Фінансування соціальних програм здійснюється за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів, коштів підприємств та інших не заборонених законодавством джерел.

3. Додаткові заходи щодо соціальної підтримки та захисту сімей загиблих шахтарів і розмір компенсаційних виплат визначає Кабінет Міністрів України.

Стаття 8. Особливості пенсійного забезпечення

Мінімальний розмір пенсії шахтарям, які відпрацювали на підземних роботах не менш як 15 років для чоловіків та 7,5 років для жінок за списком №1 виробництв, робіт, професій, посад і показників (36-2003-п), затвердженим Кабінетом Міністрів України, встановлюється незалежно від місця останньої роботи, у розмірі 80 від-

сотків середньої заробітної плати шахтаря, але не менш як три розміри прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність. Для обчислення розміру пенсії за віком за кожний повний рік стажу роботи на підземних роботах до страхового стажу додатково зараховується по одному року.

Стаття 9. Оздоровлення працівників

Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності щорічно виділяти по 50 санаторно-курортних путівок на кожні 1000 працівників, які працюють на підземних роботах.

Стаття 10. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Дія частини першої статті 7 і статті 8 цього Закону поширюється також на пенсіонерів, пенсія яким була призначена до набрання чинності цим Законом.

підприємстві у разі грубих порушень правил техніки безпеки та охорони праці»;

5) абзац п'ятий підпункту 4.3.15 пункту 4.3 статті 4 Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» (889-15) (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №37, ст. 308) викласти в такій редакції:

«При виплаті грошової компенсації вартості такого вугілля та вугільних брикетів її сума не включається до складу загального оподаткованого доходу платника податку»;

6) у Законі України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (1058-15) (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№49-51, ст. 376; 2005 р., №6, ст. 141, №№17-19, ст. 267; 2007 р., №2, ст. 16):

у статті 24:

частину першу доповнити абзацом четвертим такого змісту: «Час перебування на інвалідності у зв'язку з нещасним випадком на виробництві або професійним захворюванням зараховується до страхового стажу для призначення пенсії за віком, а також до страхового стажу роботи із шкідливими умовами, який дає право на призначення пенсії на пільгових умовах і у пільгових розмірах»;

частину третю доповнити абзацом десятим такого змісту:

«За кожний повний рік стажу роботи на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком №1 виробництв, робіт, професій, посад і показників (36-2003-п), затвердженим Кабінетом Міністрів України, зайнятості на яких давала та дає право на пенсію на пільгових умовах, до страхового стажу додатково зараховується по одному року»;

у частині четвертій:

абзац перший доповнити словами «крім випадків, передбачених цим Законом»;

абзац другий виключити;

частину першу статті 28 доповнити абзацом третім такого змісту:

«Мінімальний розмір пенсії шахтарям, які відпрацювали на підземних роботах не менш як 15 років для чоловіків та 7,5 років для жінок за списком №1 виробництв, робіт, професій, посад і показників (36-2003-п), затвердженим Кабінетом Міністрів України, встановлюється незалежно від місця останньої роботи, у розмірі 80 відсотків середньої заробітної плати шахтаря, але не менш як три розміри прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність»;

пункт 14 розділу XV «Прикінцеві положення» викласти в такій редакції:

«14. Установити, що гірничі підприємства зобов'язані сплачувати страхові внески, нараховані за відповідний базовий звітний період, не пізніше як через 28 календарних днів з дня закінчення цього періоду».

Президент України В. ЮЩЕНКО

м. Київ, 2 вересня 2008 року №345-VI

Запитання з приводу

— В преддвер'ї закінчення колективних договорів на 2009 год я виху проблему с горняцкими колективами, в зв'язку з виходом закону о підвищенні престижності шахтерського труда. Часть норм этого документа не подтверждена изменениями в законодательстве и других законах прямого действия. К примеру, о льготном налогообложении. На наших урановых шахтах задают вопрос, почему в «ихнем» законе провозгласили одну норму — 10%, а действует другая. Надо быть объективными — либо сказать, что ошиблись, не потянем, что это действительно снижает доходы госбюджета, или все-таки выполнит то, что было продекларировано и на «ура» воспринято в зале Верховной Рады Украины?!

(Из выступления на IV Пленуме ЦК Атомпрофсоюза (30.10.08), члена Президиума ЦК, председателя Восточной объединенной организации Атомпрофсоюза Бориса ФИЛИППОВА)

Криза! Ще криза... соціально-ядерна

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.

Зрозуміло, що, незважаючи на зменшення атомних потужностей, скорочень працівників галузі не очікується. А вже АЕС — ядерно-небезпечні підприємства, їх потрібно, як і сумнозвісну ЧАЕС, обслуговувати, що, до речі, також позначиться на цінах.

Відомо й те, що базові підприємства народного господарства країни (металургія, хімія, машинобудівництво), основні споживачі електроенергії, вимушені в умовах кризи зупинити виробництво.

Для їхнього порятунку Кабміном на чолі з Юлією Тимошенко підписано з кожним окремо відповідні меморандуми для стабілізації ситуації шляхом заморожування або зменшення, одне слово надання пільгових енерготарифів. Насамперед, «атомних». Це повторення проведеного — повернення до гіркого досвіду, коли ядерна галузь була «донором» вітчизняній економіці впродовж 90-х років, особливо наприкінці старого й початку нового століття. Куди йдемо? До нової соціально-ядерної небезпеки, що загрожуює кризою неплатежів, нагнітанням морально-психологічної напруги у колективах, неможливістю гарантування безпеки АЕС, не кажучи вже про продовження їхнього ресурсу та будівництва нових потужностей? Вирішуючи помилковим чином через атомну сферу проблеми інших галузей, ми наближаємо закон бумеранга, що вдарить по всіх секторах економіки, по кожному з громадян держави.

Зараз ЦК Атомпрофспілки готує Кабміну інформацію про виконання протоколів доручень Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко за результатами низки урядово-профспілкових зустрічей атомного спрямування, про що докладно і послідовно повідомляв «Атомник України». І всі болючі питання, що постали, ми обов'язково включимо в цю «зворотного зв'язку» інформацію уряду. Хоча, зазначу, колеги-спілчани з інших ЦК ремствують, що ті наради-зустрічі у Кабміні галузям результатів не принесли.

Атомпрофспілка ж як уповноважена представляти інтереси працівників ядерної сфери досягла в цьому позитиву, бо, щоб урядове слово не розходилося з ділом, ми ініціювали нові цільові зустрічі та консультації за кожним із порушених питань.

Будемо відверті, доконтинентально не вирішено окремі із проблем, що стосуються іпотечних схем придбання житла працівниками галузі, також щодо істотного підвищення зарплати ліцензованого персоналу, де, поки що, у колективах на місцях взяла гору горезвісна «зрівнялівка»... На цьому також наголосуватимемо в означеній «записці» уряду. Зарплату як основу мотивації продуктивної праці, соціальних гарантій, врешті-решт, закріплення стратегічного атомного ресурсу — молодих кадрів, потрібно доводити до євростандартів. Галузь стосовно доходів на порядок плентастається позаду від найближчих сусідів — Росії.

Із випускників «ядерних» вищих освітніх закладів та факультетів, які навчалися за направленнями і фінансовою підтримкою підприємств атомної енергетики та промисловості, лише 30 з натажкою відсотків «прописалися» постійно за місцем призначення.

Тому ще раз хочу підкреслити, що ядерна безпека нині має бути невідкладною, а соціальною — невідворотною і назавжди. Природа Атомпрофспілки — домагатися цього.

ЩИРІ ВІТАННЯ З ЮВІЛЕЄМ

21 листопада
генеральний
директор
ВП «Запорізька
АЕС»

В'ячеслав
Олексійович
ТИЩЕНКО

зустрів свій 60-й
день народження!

Атомне тяжіння іменинника-ювіляра почалося зі вступу до Одеського політехнічного інституту, який закінчив у 1972 році і тоді ж «піднімав» перший блок Кольської АЕС. Затим був першим куб бетону нової атомної — Рівненської, куди ще раз повертався вже як генеральний директор. А більше 20 літ пов'язав свою атомну долю, як і двоє його синів, із Запорізькою АЕС — національним гарантом світла і тепла.

В'ячеслав Олексійович зробив значний внесок у розвиток найбільшої в Європі АЕС, віддавши багато сил створенню належних умов праці, охорони здоров'я та добробуту атомників.

Працелюбність і компетентність, принциповість і людяність здобули йому заслужений авторитет і повагу серед атомних працівників та жителів міста Енергодара.

Тож маємо честь від усієї душі побажати ювіляру справжнього щастя, міцного фізичного, духовного і соціального здоров'я, чудового людського оточення вдома, на роботі і відпочинку.

Колеги, друзі-атомпрофспілковці

АТОМНИЙ СПОРТ

● На відкритому чемпіонаті України по плаванню, який проходив недавно в Белой Церкві, відбувся відбір перспективних пловців для поповнення резерва олімпійської збірної України. Показательно, що в склад резерва вошел енергодарець, вихованець ДЮСШ ОП ЗАЭС Артемий Орехов.

На свій перший тренувальний збір в складі олімпійського резерва юний пловець і його тренер Николай Рафальський поїзд в початку грудня.

● В Южноукраїнське в рамках Спартакиади Атомпрофсоюзу проходили змагання по волейболу. Запорізьку АЭС представляли жіноча і чоловіча збірні команди.

Жінки виступили блискуче. Обирав всіх своїх суперниць, збірня ЗАЭС лідирувала на змаганнях. Это, безумовно, досягнення. При тому, що склад команди достатньо сильний, на висшій ступеню п'єдестала енергодарська волейболістка. Таке-то час не піднімались. А в Южноукраїнське вони стали переможцями з самого початку, в першій же грі подолав головну суперницю — команду ХАЭС.

К сожалению, мужской сборной ЗАЭС на этих соревнованиях удача не улыбнулась, она оказалась лишь на пятом месте.

● П'ять вихованців Енергодарської школи бокса імені Володимира Манзулі включені в склад збірної України по боксу серед юніорів 1995—1996 років народження для участя в чемпіонаті Європи по боксу—2009. Это Александр Меленюк, Стас Гацько, Ілья Скакун, Іван Хойняк і Влад Кутепова.

Збірна була сформована по итогам 33-го відкритого турніру по боксу пам'яті героя СРСР Бориса Аршинцева, проходившого в кінці жовтня — початку листопада в Керчі.

В цих змаганнях учувалося близько 200 боксерів України і ближнього зарубіжжя. Соперничество було дуже сильним. Енергодарські боксери визнані одними із сильніших. Александр Меленюк, Стас Гацько, Ілья Скакун і Александр Никитюк завоювали звання чемпіонів турніру, одержавши перемоги над титулованими боксерами.

Ірина РОМАНОВА

ЗАДОВОЛЕННЯ КУЛЬТУРНО-ДУХОВНИХ ПОТРЕБ СПІЛЧАН

ПРАЗДНИК СРЕДИ БУДНЕЙ

Концерт художественной самодельности — завершающий этап в конкурсе: «Мы так живем, работаем и отдыхаем», который ежегодно проходит на Запорожской АЭС. На выступление цеха дезактивации, кстати, в тот день он отмечал свой юбилей, были приглашены и гости. Юбилей поздравляли администрация, профсоюзный комитет, другие цеха атомной станции. Были поздравления от НАЭК «Энергоатом», Хмельницкой, Южно-Украинской, Ривненской атомных станций. Приятно, что коллеги с АЭС Украины так отзывчивы, и цех поддерживают друг друга не только в минуты решения важных проблем, но и в час ярких, значительных событий.

Понятно, что «артисты» старались. Безусловно, им хотелось произвести хорошее впечатление, ведь очень волнительно выступать за цех, а когда зал полон гостей, это приятнее вдвойне. Концерт прошел на одном дыхании. Развеселил зрителей сценический номер «Крутая стирка-2». Судя по громким аплодисментам, понравился морской танец.

В цехе много хороших голосов. Солные выступления Иры Широковой, Елены Боровик, Юлии Аввакумовой и братьев Вадима и Олега Пронченко практически профессиональны. Хотя, чему удивляться. Все они любят песню, на сцене чувствуют себя уверенно, владеют голосом, и зритель им верит. Юлия Аввакумова призналась, что мечтала быть артисткой, и ее мечта сбылась. Она ежегодно участвует в конкурсе, с радостью дарит свои песни зрителям и получает удовольствие и капельку адреналина от работы на сцене. После первых конкурсов были замечены вокальные данные Вадима Пронченко, и его пригласили в ансамбль «Червона калина», где он теперь и занимается.

Председатель профсоюзного комитета цеха дезактивации Люся Федорова говорит, что самое главное подготовить концертные номера так, чтобы они воспринимались легко, держаться на сцене непринужденно, как в жизни. Зал почувствует и оценит искренность.

В общем, для участников конкурс художественной самодельности — отдушину, разнообразие, а для зрителей — праздник среди будней.

Очень достойную выставку подготовили работники цеха дезактивации. Ее открывал стенд с образцами спецодежды. Под лозунгом: «Для швей ЦД нет пределов: сошьют спецодежду любых размеров» была представлена спецодежда очень маленьких размеров, примерно на двухлетних детей. Зато она хорошо смотрелась на стенде, а размер — дело техники.

На выставке было много хороших вышитых работ. Впечатляло

разнообразие тематики: иконы, натюрморты, пейзажи... К слову, известная вышивальщица цеха Наталия Голиченко в тему к своим вышитым работам «Лес» приготовила торт-ежик, печенье-розы. Думаю, коллеги достойно оценили ее кулинарные способности на вечер в честь юбилея, который состоялся после концерта.

Богато виглядела колекція церковної утвори дезактиваторщиці Володимири Марченко. Тут можна побачити крести з Києво-Печорської лаври 1700 року і інші не менш старинні і цікаві речі.

В цілому цех дезактивації був і залишається одним із сильніших учасників конкурсу. В минулому році він посів третє місце. Яке ж це в цьому?

Юлія ТКАЧУК

Фото Николая КУЛАГИНА

ЗА ПРОГРАМОЮ XV СПАРТАКИАДИ АТОМПРОФСПІЛКИ

НЕТЕШИНЦЫ-ЧЕМПИОНЫ

В Энергодаре проведен турнир команд ветеранов по футболу, в котором приняли участие шесть лучших команд Атомпрофсоюза.

Проигравав все по одному матчу, сразу три команды — Запорожской АЭС, Хмельницкой АЭС и ГП «ВостГЭК», набрали в итоге по 12 очков.

Судейской коллегии, чтобы определить чемпиона и призеров, пришлось прибегнуть к подсчету дополнительных показателей, а точнее — подсчитывать разность забитых и пропущенных мячей у каждой из команд.

Они оказались лучшей у команды ХАЭС. Нетешинцы — чемпионы.

На втором месте — хозяева, энергодарцы, и на третьем — желтоводцы.

Победителям вручены памятные призы, медали, грамоты.

Лучшим бомбардиром турнира стал Сергей Рапцкий (ГП «ВостГЭК»), а лучшим игроком — Владимир Собакар (ГСП ЧАЭС), которому будет вручен памятный приз — эксклюзивная футболка одного из лучших игроков чемпионата Европы — Андрея Аршавина.

Николай МЕРКУШЕВ

АТОМНИКИ — ЛИРИКИ

Снежинка на ладони

тает...

Светла надеждою душа.

Никак тепла ей не хватает.

Зима идет уж не спеша.

Вновь запоют, заплещут

вьюги,

Покличут за собою в

ночь.

Лучит взгляд моей

подруги,

И я смогу все превозмочь!

О Муза! —

Пламень, вдохновенье,

Любовь, страдание...

Суть одно!

В бокале красное вино.

И в ночь распахнуто окно.

И строк немое

восхищенье.

Сергей РЕМНЯКОВ,

инженер-физик

Хмельницкой АЭС

г. Нетешин,

ноябрь 2008 года

СЕВАСТОПОЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГІЇ І ПРОМИСЛОВОСТІ : ПІДГОТОВКА ДО НАВЧАННЯ

Знайди свою дорогу. Там, де ти є

Севастопольський національний університет ядерної енергії і промисловості є базовим вітчизняним вузом України, який готує кадри для АЕС. У Нетішині — місті-супутнику ХАЕС бажаючі навчатися саме в СНУЯЕІП мають можливість на місці відвідувати платні підготовчі курси для вступу. Шість років поспіль вони діють на базі загальноосвітньої школи №4, даючи поглиблені знання з математики, фізики, хімії, української мови.

Програму занять розробляє університет, ведуть курси нетішинські педагоги, кожен з яких має досвід у цій справі від 4 до 6 років, добре засвоївши вимоги університету до якості підготовки ймовірних своїх студентів. Що така ймовірність

висока, свідчать конкретні факти. За результатами минулого навчального року всі, хто відвідував курси, вступили до СНУЯЕІП, до того ж на бюджетну форму навчання — частина за направленням ХАЕС, що гарантує молодим спеціалістам після закінчення вузу обов'язкове працевлаштування. Таких 16 осіб, серед них один — Микола Степанішин — представник Острога. Окрім підготовчих курсів юнак відвідував минулоріч ще й факультативні заняття, організовані інформаційним центром ХАЕС, брав участь у конкурсі рефератів, блискуче захистивши своє дослідження на тему «Атомна енергетика світу, її стан і перспективи розвитку», що вивело його в підсумку на друге місце.

Серед цьогорічних першокурсників названого Севастопольського університету ще троє хлопців, які, як і Коля, були переможцями у конкурсі рефератів. Грунтовні знання при розкритті теми «Вплив радіації на організм людини» показав Олександр Бянов із ЗОШ №2, за що журі віддало йому перше місце. А «Порівняльна характеристика різних способів виробництва електроенергії», яку зробив Вадим Яковчук, вивела його у володарі Гран-прі. Івану Троцюку не було рівних не тільки в масштабах міста, а й на Всеукраїнському конкурсі, де він став першим з рефератом «Вивчення вмісту ізотопів стронцію і цезію у природних компонентах 30 км зони ХАЕС».

Університет готує спеціалістів і магістрів за 14 спеціальностями і спеціалізаціями. Цьогорічні першокурсни-

ки, які вступали до вузу за направленням ХАЕС, обрали, зокрема, такі: атомна енергетика — 5 осіб, автоматизація та комп'ютерно-інтегровані технології — 5, електротехніка та електротехнології — 2, хімічна технологія — 2, комп'ютерна інженерія — 1, адміністративний менеджмент у сфері захисту інформації з обмеженим доступом — 1.

Аби підготовчі курси відкрили дорогу до вузу, потрібно їх регулярно відвідувати та не лінуватися вчитися, однієї лише пасивної присутності на заняттях замало для засвоєння матеріалу. Відвідування, організація навчання та рівень отриманих знань перебувають під постійним контролем викладачів університету.

Нині у підготовчій групі, окрім нетішинців, є вже два славутичани та один острожанин.

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 708, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ВАТ «Видавництво «Київська правда»: 04136, Київ-136,
вул. Маршала Гречка, 13.
Замовлення 2891 Тираж 5100
Ціна договірна